

ЛІТЕРАТУРА

1. Папуша І.В. Що таке наратологія. Наративні виміри літератури. Тернопіль, 2003.
2. Arleen Ionescu. Postclassical Narratology: Twenty Years Later. Shanghai: Shanghai Jiao Tong University, 2019. 16–22 с.
3. Meister J.Ch. Narratology as Discipline: A Case or Conceptual Fundamentalism. What is Narratology: Questions and Answers Regarding the Status of a Theory. Edited by Tom Kindt and Hans-Harald Muller. Berlin: Walter de Gruyter, 2003. 55–73 с.
4. Paul Graham Raven. The New Narrative: Applying narratology to the shaping of futures outputs. UK: ELSEVIER, 2015. 12 с.
5. URL:https://shron1.chtyvo.org.ua/Studia_methodologica/N16.pdf?PHPSESSID=hc3rssa5gn1hpst36d4er4c2s5 (дата звертання 05.04.2020 р.)
6. URL: <http://www.historians.in.ua/index.php/en/avtorska-kolonka/134-oleh-sobchuk-chomunaratolohiia-populiarna> (дата звертання 05.04.2020 р.)

Житинський В. В.

група АМ–42 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. філол. наук, доцент Бабій Л. Б.

ОСОБЛИВОСТІ ІДЮСТИЛЮ ДЖЕРОМА ДЕВІДА СЕЛІНДЖЕРА

Для кожного автора незалежно від виду його діяльності характерним є наявність індивідуального стилю. Від одного виду мистецтва до іншого інструментарій втілення думок варіюється. Схоже до особистого почерку такий стиль виділяється серед інших, до нього звикаєш і з часом починаєш відінакшувати для себе засоби чи структури, що повторюються вгадуючи знайомий патерн. Хтось вправно працює серед нотних станів і нот, комусь вдається передавати свій творчий потенціал за допомогою слів. У моєму дослідженні я намагаюсь провести аналіз манери письма одного з найвидатніших американських письменників ХХ століття – Джерома Девіда Селінджера.

Разом з такими видатними письменниками і публіцистами як Курт Вонегут, Джон Апдайк, Ральф Еллісон, Філіп Рот, Вільям Барроуз, Дж. Селінджеру і його колегам вдалось окреслити тенденції тогочасної американської літератури, картину світу, змалювати покоління і таким чином внести свої імена в історію та поп-культуру. Кожен з перелічених діячів літератури заслуговує детального вивчення, надихає нові генерації письменників і з повагою читається літературознавцями по всьому світі. Феномен Девіда Джерома Селінджера полягає в загадковості, неординарності і його особистості, і його власного неповторного стилю.

Насамперед ім'я Дж.Селінджера є безумовно серед тих, чия творчість вплинула на популярну культуру не лише Сполучених Штатів. Протягом вже більше, ніж 10 років після смерті автора про нього досі знімають фільми, посилаються на його твори, а перелік небачених до того оповідань і романів має вийти у світ за заповітом автора.

Основним з ключових інструментів, яким автор чудово володіє є діалог. Так, для прикладу, книга Селінджера «Френні і Зуї» значною мірою спирається на використання такого діалогу, щоб зрозуміти спосіб взаємодії персонажа Френні з іншими. З її розмови зі своїм хлопцем Лейном зрозуміло, що вона переживає зміни, якими він шокований. Однак без діалогу читач не знав би, що Френні змінюється як особистість. Дивні вчинки Френні починаються тоді, коли вона діє надзвичайно розсіяно у розмові зі своїм хлопцем. Він розповідає їй про чудову роботу, яку він написав, а вона відповідає сухим тоном, "Чудово. Я б хотіла це почути". Лейн продовжує розмову про свою статтю, і в середині дискусії Френні запитує: "Ти будеш їсти свої оливки, чи що [1, с. 12–13]?" Грубі та розсіяні коментарі Френні свідчать про те, що вона перебуває в дивному настрої, хоча аудиторія все ще не може бути впевнена, чому. Однак

це очевидно лише через її взаємодію з Лейном. Без її різкості у діалозі не було б очевидно, що вона поводить дивно з іншими людьми. Натомість читач бачив би лише ідеї, що протікають у її свідомості, що може здатися не дивним у такому середовищі [2].

Селінджер також використовує розповідь від третьої особи в цій історії, стиль письма, який він часто використовує у своїх творах. Завдяки цьому оповіданню Селінджер розкриває фізичний стан героїв історії. Наприклад, коли Френні обговорює роман, «вона все ще абстрактно дивилася перед собою, за його плече і, здавалося, навряд чи усвідомлювала його присутність» [2, с. 23]. Приймаючи точку зору, яка може розкрити всі дії героїв, аудиторія може не тільки почути, що Френні говорить про релігію, але й уявити, як вона діє під час обговорення релігії. Таким чином, оповідач показує, що Френні настільки охоплена релігією, що вона діє так віруючи, що, здається, вона одержима ідеями. Таке ігнорування людей, які її оточують, демонструє глибоке твердження цієї релігії в її свідомості. Розповідь від третьої особи також дозволяє оповідачеві показати, як Лейн реагує на одержимість Френні. «Лейн стримано рухався у кріслі, і на його обличчі був вираз -, підняті брови, – який вона дуже добре знала» [1, с. 38]. Дії Лейна демонструють, наскільки незручно, якими обговорення та фіксація Френні зробили його. Зрозуміло, читач може зрозуміти, наскільки тривожно поводить Френні, просто прочитавши про дії Лейна. Такою є перевага розповіді від третьої особи, яку використовує Селінджер – він може неупереджено розкрити реакції своїх героїв. Це створює загальний ефект від того, що читач перебуває на сцені, спостерігаючи, як герої взаємодіють один з одним без упереджень, які представляє розповідь від першої особи [2].

Підсумовуючи можна дійти до висновку, що ключовими засобами творення стилю Селінджера є його діалог, а розповідь часто ведеться від третьої особи така комбінація разом з мовою, яку використовує автор створює ефект кінематографічності прочитаного, таке враження, що автор писав ці твори з метою згодом зняти фільми, які би будувались на його рукописах. Без володіння такими способами письма, література Селінджера не була б такою виразною. Використовуючи такий стиль, він береже читача від упередженої точки зору на історію. Це дозволяє виробити власні судження про героїв, замість того, щоб сприймати історію через думки одного персонажа.

ЛІТЕРАТУРА

1. Селінджер Джером Девід Зарубіжні письменники. Енциклопедичний довідник : у 2 т. / за ред. Н. Михальської та Б. Щавурського Тернопіль : Навчальна книга Богдан, 2006. Т. С. 498
2. Дж.Д.Селінджер. Над прірвою у житті. К., 1974. С. 242–267.
3. Дж. Д. Селінджер Дев'ять оповідань переклад Ю. В. Григоренко, А. О. Івахненко; худож.-оформлювач Г. В. Кісель. Харків: Фоліо, 2012. С223 с.

Жовтюк Т. М.

група АМ-42 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. філол. наук, викладач Шуляк І. М.

ПОЛІТИЧНЕ МОВЛЕННЯ ЛІДЕРА ДЕРЖАВИ НА РІВНІ ІНТЕРНЕТ КОМУНІКАЦІЇ

Загальновідомо, що потенціал кожної держави напряму залежить від вміння правильно налагодити комунікацію, як на міжособистісному, так і на міждержавному рівні. Знання правил комунікації сприяють розвитку комунікативної компетентності, тобто рівню успішності та якості спілкування з людьми у різних середовищах [1]. Спілкування за допомогою глобальної комп'ютерної мережі Інтернет стає популярною не лише у повсякденному житті серед громадян, але є й необхідною умовою активної діяльності політика у сучасному суспільстві. Актуальність нашого дослідження пов'язана з глобалізацією суспільства та упровадженням сучасних інформаційних та цифрових технологій. Згідно з